ایمل زمان یوسفزی نزدهم نوامبر ۲۰۱۳

مشکلات پایان ناپذیر
بر سر توافقنامهٔ امنیتی با ایالات متحده امریکا

به نقل از تازه ترین گزارش منتشره در بی بی سی، حامد کرزی رئیس جمهوری افغانستان عدم رضایت خویش را مبنی بر درخواست ایالات متحدهٔ امریکا برای بازرسی منازل افغان ها در جریان عملیات نظامی ابراز داشته است. این دقیقاً زمانی است که لویه جرگهٔ مشورتی به زودی در شهر کابل برگزار خواهد شد. با در نظرداشت سوابق عملکرد آقای کرزی خصوصاً در ارتباط با روابط افغانستان با ایالات متحدهٔ امریکا اینطور گمان می رود که موصوف قسم یاد کرده است تا به نحوی از انحا گلیم روابط حسنه با امریکا را قبل از اتمام دورهٔ ریاست جمهوری اش کاملاً جمع نماید.

این نکته برای من واقعاً در خور دقت است که کشوری مانند افغانستان که از لحاظ مالی، فنی، تعلیمی، اقتصادی، صحی و امنیتی بصورت دربست محتاج کمک های مداوم، تجهیز و تمویل از جانب اکثر کشورهای جهان، خصوصاً از جانب ایالات متحدهٔ امریکا است اما رفتار و سیاست های حکومت در قبال آیندهٔ موجودیت امریکا در افغانستان مرا به فکر قصهٔ "گدای متکبر" می اندازد. ایکاش این کشور بدبخت ما در موقعیتی می بود که می توانست حد اقل معاش ماهوار مامورین دولتی و بالخصوص آنعده از سربازانی را که زندگی شان خود ها را در مبارزه با دهشت افگنی به خطر می افگنند به صورت منظم ادا نماید. این درست است که تلاشی منازل افغان ها توسط امریکایی ها کار خلاف عنعنه ها و غیرت افغانی می باشد اما اینرا باید دانست که امریکایی ها این منازل مشکوک را غرض تفریح و یا به دنبال کدام گنج قارون تلاشی نمی نمایند بلکه بدنبال آنعده از طالبان و تروریست های می گردند که با سوء استفاده از همین عنعنات افغانی ما خود را در عقب زنان و کودکان در منازل رهایشی مردم پنهان می کنند. ایکاش این رگ غیرت افغانی جناب کرزی وقتی که سوار بر شانه های همین امریکایی ها داخل ارگ شد تکان می خورد. کجا بود غیرت آقای کرزی زمانی که از آشپز و دروازه بان گرفته تا راننده و محافظین اش همه و همه امریکایی ها بودند؟ آقای کرزی باید این نکته را بداند که بیرون راندن امریکا از افغانستان شاید پایان یک اشغال باشد اما آغاز اشغال دوباره پنجابی ها و آخوند های ایرانی خواهد بود. البته به عنوان بهترین نمونه می توان از وضعیت کنونی عراق بعد از خروج مکمل سربازان امریکایی از آن کشور پند گرفت.

اینجا یک سؤال مطرح می گردد که چرا آقای کرزی، همواره در پی سبوتاژ توافقنامهٔ امنیتی با امریکاست؟ جواب این پرسش را در چند نکتهٔ مختصر قرار آتی تذکر میدهم:

اول: با در نظرداشت اینکه آقای کرزی، برخلاف اکثر سیاستمداران جهادی کشور نه پشتوانهٔ قوی قومی دارد و نه کدام حزبی و یا جمعیتی که بعد از ختم ریاست جمهوری اش بالای آنها متکی باشد. لهذا، موصوف با موضعگیری های پسیف و نرم در قبال طالبان و حزب اسلامی و برعکس آن با سیاست های پرخاشگرانه علیهٔ غرب و خصوصاً ایالات متحده می خواهد تا برای روز مبادا از پشتیبانی مخالفین دولت بصورت ضمنی برخوردار گردد.

دوم: آن همه خریطه های مملو از یورو و دالر که به رئیس جمهور توسط سفارت های کشورهای همسایه پرداخت می گردید بالاخره جواب دادن دارد. اگر تصور شود که ایران آن همه یورو و دالر را به مثابهٔ خیرات به رئیس جمهور کرزی پرداخت می کرده است باید گفت که امروز کشور ایران خود از لحاظ اقتصادی در تنگنا قرار داشته و به اصطلاح محتاج گدایی است! پس عجیب نیست اگر آقای کرزی قبل از ترک نمودن ارگ در صدد جبران سخاوتمندی های ایران باشد.

سوم: اینکه موقف سیاسی - ملی آقای کرزی به عنوان بالاترین مقام اجرایی کشور در طی سال های زمامداری اش سخت صدمه دیده است و چه از زورگویی ها و یکه تازی های قوماندان عطاء والی ولایت بلخ و یا صعود کشور

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په ځير و لولئ

در صدر لیست مفسدترین کشورهای جهان و یا هم صدها دلیل سخیف دیگر که بر پیکر حکومت و در رأس آن رئیس جمهور عرق خجالت را جاری ساخته است همه و همه دست به دست هم داده و کرزی را مجبور به اتخاذ تصامیم غیر منطقی و مضحک می نماید. از این طریق کرزی می خواهد تا با استفاده از کلمات " عنعنات ملی، لویه جرگهٔ مشورتی..." با احساسات مردم بازی نماید. شاید یکی از ده ها مشاورین ارگ نشینی که معاشات دالری شان را همین امریکا می پردازد به آقای کرزی گفته باشد "با زورگویی و نی گفتن در مقابل درخواست های مکرر ایالات متحدهٔ امریکا مبنی بر امضای توافقنامهٔ امنیتی میتوانی از خود یک چهرهٔ قهرمانانه و وطن پرستانه را نزد ملت و کشورهای همسایه ترسیم نمایی". مبرهن است که هیچ شخصی به هیچ قیمتی نمی خواهد تا نامش را در سرخط لیست زمامداران خاین و وطن فروش ثبت تأریخ نمایند.
ناگفته پیداست که توافقنامهٔ امنیتی با امریکا از نقطه نظر هر دو کشور در خور اهمیت فوق العادهٔ می باشد. نکاتی را که قبلاً توسط جانب افغانی برجسته گردیده اند، می توان برای آیندهٔ کشور بسیار مهم قلمداد نمود. بطور مثال پیگرد قضایی پرسونل نظامی امریکایی مطابق قوانین امریکا و یا هم پشتیبانی و همکاری ایالات متحده در دفع و طرد هرنوع تجاوز خارجی و اقدام به براندازی حکومت مرکزی و همچنان استمرار کمک های سالانه بیش از چهار میلیارد دالری برای تجهیز و تقویت نیروهای مسلح کشور از جمله نکاتی اند که برای درک اهمیت آنها به مصارف گزافی تحت نام "لویه جرگهٔ مشورتی" اصلاً ضرورتی احساس نمی گردد. حتی یک فرد بیسواد آنقدر بینش دارد تا خوب را از بد و منفعت را از ضرر تفکیک نماید. امید است که این جرگهٔ به اصطلاح مشورتی مطابق آجندا و فقط روی توافقنامهٔ امنیتی امریکا با افغانستان تمرکز نموده و به یک فیصلهٔ سالم برسد.

آقای کرزی! به عنوان آخرین حرف، بهتر است تا بدانید که ایالات متحدهٔ امریکا به عملیات خود علیهٔ اهداف القاعده و برنامه های دراز مدتش در منطقه ادامه خواهد داد شاید نه از طریق افغانستان اما از هزاران راه و پایگاه های دیگر در سرتاسر دنیا! اما چه خوب خواهد بود اگر با در نظرداشت منافع علیای کشور قسمی فیصله وعمل نمایید که به اصطلاح نه سیخ بسوزد و نه کباب!
به این معنی که به عوض ایراد گرفتن روی مسایل جزئی، پافشاری و تمرکز خود را روی مسایل بزرگ، درازمدت و حیاتی ملی برقرار سازید! اما چه می شود کرد؟ مرغ شما که فقط یک پا دارد.

پایان

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ